

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

A Estrada, I, 1, Callobre, Marzal 1979, Mercedes

CD 224,4-5

I,1,207.

15) Quando paso por tu puerta

a) miré para arriba e vin-he
|: un letrero que decía
eu para ti non nací-he:|

IV 854 (4)
V 196 d

b) Eu como sabía lera

saquei un e puxen outro
eu para ti non nací-he n
e ti para mi tampouco.

(4)

ai la la la la ra la
ai la la ra la ra la la
16) Si me amas yo te amo,
si me olvidas yo te olvido,
si me das cartas de pago
yo te daré el recibo.

(4)

VI 543

A Estrada, I, 1, Callobre, Marzal 1979, Manuel

- R. I -

5

II,1,252, -R.I-1) Dos moitos e das mozas (5)

moito vos teño que contar
porque andan de señores
a quen mais ha de enganar. *ganar*

255.

2) Empezaremos por las mozas
que son as más zalameiras
que pra facerse bonitas
hasta pintan as orellas.

258.

3) Pintan os labios i as cexas
que parecen unha hermosura
algunhas levan na cara
catro quilos de pintura.

261.

4) O que ghasdades en polvos
con pinturas e almidón
mellor vos fora metelo
en pastillas de xabron.

264.

5) Que as que non levan camisa
levana como un carbón
e de comida señores
pasan a media ración.

- R. II -

Museo
do Pobo
Galego

Instituto de
Estudos das
Identidades

- II,1,267.-R.II- 6) As mozas que están solteiras
astra' os vintecinco anos
teñen medo ~~de casar~~ *se quizás*
quedan pra ~~coxe~~-los nabos.
270. 7) A que ten un novio
se ~~aproveita~~ da ocasión
porque ningunha quer quedar
cantando o ~~leirieleison~~ *krieleison*
273. 8) E encanto non se casan
son de moi bo corazón
e despois queren ~~traer~~ *trae-lo home*
a media ración.
276. 9) E cando el vai pó traballo
como non sabe' o que pasa
ela come de demonio
ben descansada na casa.
279. 10) E cando vén pra xantar
darreglar a súa vida
todas din que' están enfermas
que non llès entra' à comida.
282. 11) Todo home que se casa
cunha muller ~~que é~~ *le* larpeira
mal arreglado non anda
xusticia da carballeira.
285. 12) ¡As vellas son como' o demo
non hai quen poida con elas
eu xa 'estou abarrecido
de pelexar co' as vellas.
288. 13) Esa que eu non teño sogra
que solo foi miña abuela
~~e~~ *e* encanto estuvo na casa
~~to~~ *to* solo quixo mandar ela.
291. 14) Os mozos que andan á tuna
ben se saben entender
~~comprender~~ *compre* todo-los gustos *de*
non saben que lle' han facer.

- R. II -

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

- SI,1,294.-R.II- 15) As rapazas que lles gustan^h téñenlle moita^h afición pero despois que se casan andan de conversación.
297. 16) A noite van prá taberna poñense^h a comer e a beber, non lles acorda máis nada que falar mal da muller.
300. 17) Un di que^h a súa é larpeira, outro di que^h a súa é falsa, aí, pero non lles acorda do que lle pasa na casa.
303. 18) Outros pónense^h a xogar viño^h aughadente^h ou comida o que lle cadra perder lévalle^h os días da vida.
306. 19) Marchase da vila viando *lali sabiando* chega^h à casa incomodado cazolas tazas e pratos bailan^h e zapateado.
309. 20) Á muller si está calada lévalle^h o demo que ten e si di algo non pasa sin te^h que bailar tamén.
312. 21) E vén ó cabo da semana e si non hai que comer nunca lle faltan trompazos á desgraciada muller.
315. 22) Despois contan mil ~~notades~~ *maldades* non saben que ~~ande~~ de falar, *han* o home que non^h ten ~~ravea no-la~~ encontrar. *rabea por*
318. 23) A que se chega^h a casar cun home que^h é borrachón ten que vende-lo que haxa na casa pra mercar sal e xabrón.

- R. I³ -

- II,1,321. -R.II-24) As señoras costureiras
que cosen polas aldeas
enghordan coma demonios
co pan das casas alleas.
324. 25) E si iban p^a algún sitio
e non lles fan boa vida
botan puntadas de cego
para acabar de seguida.
327. 26) Modistas e panilleiras
son de moi bos sentimentos
pero si non teñen novios
andan levadas dos demos.
329. 27) As mulleres das aldeas
se non teñen que vender
son capaces de deixar
ós seus fillos sin comer.
331. 28) Os que están mais fatigados
son os pobres labradores
que teñen que traballar
pra oficiais e señores.
333. 29) Traballan de noite e día
aguantando frío e calor,
ricos e pobres comemos
á conta do labrador.
336. 30) Teñen que paga-las deudas
consumo e contribución
eles só fin son quen teñen
que sosteña la nación.
338. 31) Os señores albañiles
si axustan algunha obra
andan listos coma raios
non hai oficial que os colla.
340. 32) Pero si andan ó xornal
como é precio sabido
vai con moito punto e coma
queda moi arreghladiño.

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

- R. I~~í~~ -

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

- II,1,342. -R.II- 33) Asta os ferreiros
a conta dos labradores
ghobernan na súa casa
como si fosen señores.
- 344, 34) E si vai un paisano
encargarlle algún apeiro
bótanlle ás ferramentas
ferro no sito do aceiro.
346. 35) E logo si vai un rico
mudan de conversación
sírvenlle completamente
con toda satisfacción.
348. 36) Os señores panadeiros
saben tantas picardías
que lle mesclan ás farifias
un sin fin de porquerias.
350. 37) E cando vai un pobre
por unha libra de pan
danlle doce ou trece onzas
e grazias cando llas dan.
352. 38) E logho si vai un rico
por ~~quatorze~~ ou vinte libras
danlle quince ou vinte e unha
pra que lle volva outro día.
354. 39) Os pobres necesitados
podemos considerar
que nos sobjan á cabeza
hai que sufrir e calar.
356. 40) As señoras aldeanas
cando van vende-lo leite
se a vaca lle dá tres cartillos,
elas levan seis ou sete.
358. 41) Con almidón e con augha
arman ghran compusición
e despois mexan na lata
pra remata-la cuestión.